

PORUKA VODSTVA PODRUČJA

Pozivati naše prijatelje da iskuse blagoslove evanđelja

starješina Karl D. Hirst

član Sedamdesetorice područja

Volimo one trenutke u životu kada se osjećamo nepobjedivo. Oni su jak kontrast drugim, manje ugodnim vremenima koje svi proživljavamo. Nakon dirljivog iskustva kada osjećam da sam primio oprost, kada oni koje volim donesu dobre odluke, kada čujem sjajan govor ili lekciju koji potiču moje srce – to je sjajan osjećaj!

Dok sam promišljao o jednom od tih nedavnih trenutaka, pokušavajući

pretočiti iskustvo u riječi, otkrio sam kako opisujem taj trenutak kao da sam 'obasjan' iznutra. Osjećao sam se svjetlije, lakše i pozitivnije. Znao sam da moje nevolje neće nestati, no osjećao sam više energije da se suočim s njima. Pronašao sam neku poticajnu sreću da naglasim svoje više uobičajeno životno iskustvo, čak i u prisutnosti izazova.

Vezano uz zahtjev da napišem ovu poruku, sjetio sam se Spasiteljevih

riječi Nefijcima: »Zaista, zaista, kažem vam: Dajem vam da budete svjetlo ovome narodu.«¹

Dvije su se misli spojile u mojem umu. Doista sam bio 'obasjan' radošću evanđelja, kao božanskom nježnošću, i zatim sam imao obvezu ne samo uživati u ugodi koju pruža, već dopustiti da svjetlo vide oni oko mene.

Spasitelj je nastavio: »Grad koji leži na brdu ne može biti skriven... pale li ljudi svijeću pa je stave pod sud? Ne, nego na svijećnjak, i ona daje svjetlost svima koji su u kući; Zato neka svjetlo vaše tako sjaji pred ovim narodom, da bi oni mogli vidjeti dobra djela vaša i slaviti Oca vašega koji je na nebu.«²

Mogu vidjeti da sreća koju ja primam od neba nije namijenjena biti samo blagoslov meni, već i drugima. Ja im trebam omogućiti da vide sreću koja je meni dana i ono dobro što meni pruža energiju.

Zasigurno nema boljeg načina da iznosim evanđelje nego da budemo vidljivo sretni dok ga živimo? To zvuči kao savršena dopuna »velik[om] naum[u] sreće«³ da bismo trebali učinkovitije iznositi evanđelje tako da smo sretni. Nadalje, želimo li vršiti svoj dio u ovom velikom i posljednjem sabiranju, nisam siguran da bismo mogli učiniti išta bolje nego provesti svoje

Starješina
Karl D. Hirst

FERDINAND GEORG WALDMÜLLER

vrijeme u pronalasku sreće na Gospodinov način. To zvuči kao onakav oblik misionarskog rada za koji bismo svi trebali biti spremni prijaviti se.

Odvojimo li vremena sjetiti se da smo sretni, da je naša sreća dar od Boga i da se velika sreća uvijek pronalazi u življenju kako je naš Nebeski Otac naumio, onda ćemo biti »izabrani rod«⁴ – i to iz pravih razloga.

Apostol Petar izrazio je ove misli na drugačiji način. Dao je ovaj nadahnuti prijedlog da »štuj[emo] u svojim srcima Krista kao Gospodina, uvijek spremni na odgovor svakomu tko [nas] zatraži razlog nade koja je u [n]ama«⁵.

Radost evanđelja donosi mi nadu u mojim izazovima. Ne bi bilo mudro tek se pretvarati da moji izazovi ne postoje, već mogu planirati da se koncentriram na te trenutke radosti koji mi dolaze i izbjegavati da dopustim tegobnim, životnim varijacijama da ih sakriju od mojeg i tuđih pogleda. Umjesto toga, mogu pokušati i dopustiti svjetlu te sreće da osvijetli ono što ja i oni oko mene vidimo. ■

NAPOMENE:

1. 3 Nefi 12:14.
2. 3 Nefi 12:14–16.
3. Alma 42:8.
4. 1 Petrova 2:9.
5. 1 Petrova 3:15.

LOKALNE VIJESTI

Odlazak u hram bio je »vrhunac« tjedna za mlade

Kristina Meštrov, urednica lokalnih stranica, ogranak Zagreb, starješina Perry Christensen, direktor za odnose s javnošću, Sjeverna Jadranska Misija, ogranak Rijeka

Ove godine početkom srpnja, već treću godinu za redom, tijekom našeg godišnjeg hramskog putovanja, održava se sabor za mlade. Trinaest mladih iz Sjeverne Jadranske misije (u dobi od 12 do 18 godina) prisustvovalo je saboru mladih u hramu Bern, Švicarska. Tjedan je bio ispunjen aktivnostima koje su držale mlade zaokupljenima i zauzetima: projekt služenja za 9 djece, odlazak u vodeni park, nekoliko sastanaka duhovne

misli te palačinka party s kolačima s'mores oko logorske vatre. Ovi mladi, koji su u svojim ograncima najčešće jedini mladi članovi Crkve svoje dobi, imali su priliku družiti se sa svojim vršnjacima koje već dugo poznaju, i koji imaju iste vrijednosti i svjedočanstvo kao oni. Za mnoge, kao što je Filip Kremerenski, to je bilo posebno značajno. Vita Sambunjak se sjeća: »Sve je bilo jako zabavno i uživala sam u svemu, ali posebno odlasku

Djevojke na saboru mladih u srpnju

u hram.« Filip je također rekao da mu se sve svidjelo, a posebno je istakao odlazak u vodeni park.

Vrhunac tjedna bilo je šest prilika za mlade da zajedno odu u hram i vrše krštenja za mrtve. Nekoliko mladih imalo je priliku donijeti vlastita obiteljska imena u hram radi krštenja. Filip je imao priliku krstiti svoje prijatelje i za njega je posebno bilo značajno što je naučio kako krstiti druge ljude. Sestre Sambunjak, Hana i Vita, naučile su kako raditi obiteljsku povijest od svoje

majke, Lidije Sambunjak. Zajedno su donijele skoro 100 imena u hram, s mnogim precima iz Slovenije.

Obiteljska povijest i odlazak u hram pomogli su mnogima osjećati Duha.

»Osjećate se tako mirno u hramu i ne dobivate taj mir izvan hrama. Ponekad osjećam da mi preci 'zahvaljuju' za vršenje krštenja« rekla je Vita. Na kraju tjedna Vita, Hana i nekoliko njihovih prijatelja razmišljali su o proteklom tjednu. Razgovarali su o ljudima koje su otkrili kroz istraživanje obiteljske povijesti i čija su imena odnijeli u hram. »Mogli ste zamisliti gdje su živjeli, kako su živjeli i čak kako su izgledali. Bilo je gotovo kao da ih poznajete. Shvatila sam da svaki put kada idemo u hram ili u crkvu mi uvijek naučimo nešto novo. Znam mnogo toga iz Svetih pisama. Naučila sam mnogo toga tijekom tog jednog tjedna. Neke od mojih molitava dobile su odgovor. Bilo mi je potvrđeno da ćeš, ako imaš pitanje ili problem u svom životu, ako se moliš i ostaneš snažan u Crkvi, uvijek primiti odgovor, možda ne onda kada želiš, ali uvijek ćeš primiti odgovor.«

»Osjećao sam se dobro jer sam obavio krštenja za ljude koji nisu imali tu priliku dok su bili živi«, rekao je Filip.

Unatoč izazovima s kojima se suočavaju u svom životu, može se vidjeti da ovi mladi ljudi uživaju u zajedničkom druženju, aktivnostima i duhovnom uzdizanju. Ova će im okupljanja svakako pomoći da postanu snaga Crkve u budućnosti. ■

Košarkaški turnir Krešimira Ćosića

Starješina Perry Christensen

Direktor za odnose s javnošću, Sjeverna Jadranska Misija, ogranak Rijeka

Dana 2. lipnja 2018. igrači košarke iz pet zemalja došli su odati počast Krešimiru Ćosiću. Ljerka Ćosić, Krešimirova supruga, prisustvovala je zajedno s dvoje dugogodišnjih prijatelja.

Mormonska Crkva (Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana) organizirala je košarkaški turnir kao počast Krešimiru Ćosiću, međunarodnoj košarkaškoj zvijezdi. Dan je bio ispunjen natjecanjem između ekipa iz Slovenije, Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Srbije i ekipe iz SAD-a. Turnir je završio »pobjedom« od strane »ekipe Newtonovih« iz SAD-a (Ekipa se sastojala od članova obitelji starješine i sestre Newton, bivšeg starijeg misionarskog para u Sjevernoj Jadranskoj misiji). Ekipa iz Hrvatske završila je na drugom mjestu snažnom izvedbom i igrom.

Vrhunac događaja turnira bila je dobrodošlica Ljerki Ćosić, Krešimirovoj supruzi, uz dvoje Krešimirovih dugogodišnjih prijatelja, Ivanom Valekom i Ann Madsen. Ivan je bio Krešimirov bivši suigrač, a Ann je bila prijateljica koja je pomogla upoznati Krešimira s evanđeljem Isusa Krista. I Ivan i Ann odali su veliku počast Krešimiru kao čovjeku koji je u potpunosti živio svoj život – kao brižan muž i otac, međunarodna

košarkaška zvijezda i heroj, zamjenik ambasadora Hrvatske i vjerni član Crkve Isusa Krista.

Ivan Valek je rekao da je »Krešimir Ćosić bio prijatelj svim ljudima. Kao najbolji igrač košarke u svijetu, bio je vrlo jednostavan i ponizan. Uvijek je imao vremena dijeliti autograme i Mormonovu knjigu s drugima. Bio je dobar prijatelj, veliki sportaš i čovjek Božji.«

Ann Madsen, u dobi od 85 godina, putovala je iz Ute, SAD, uz pomoć svoje kćeri i »hodalice« tako da može doći na turnir, posjetiti svoje hrvatske prijatelje i odati počast svom dragom prijatelju Kreši. Izrazila je svoju ljubav i divljenje za Krešimira i ispričala je priče o njegovoj ljubavi i poštovanju prema svima, te kako je uvijek imao vremena biti s ljudima. »Želio je promijeniti svijet na bolje i to je učinio. Činio je da se svi u njegovoj nazočnosti osjećaju dobro, voljeno i poštovano i slobodno je dijelio svoj topao osmijeh i dar smijeha.« Sažela je Krešimirovu životnu filozofiju: »Budite ono što jeste – voljeno dijete Božje.«

Krešimir Ćosić, košarkaš u Kući slavnih, rodom iz Hrvatske, započeo je svoju karijeru u Zadru. Igrao je fakultetsku košarku na sveučilištu Brigham Young, gdje se priključio Crkvi Isusa Krista svetaca posljednjih

Sudionici košarkaškog turnira Krešimira Ćosića.

dana. Nakon što je završio svoj studij na sveučilištu BYU, Krešimir je odlučio ostaviti profesionalnu košarkašku karijeru u ligi NBA i vratio se u Jugoslaviju. Kad su ga upitali zašto se vratio, odgovorio je: »Bilo je to ispravno učiniti. Uživao bih igrajući u NBA-u, i možda sam izgubio nešto ne učinivši to. Ali nisam požalio. Požalim kada učinim nešto krivo. Ali nikada ne žalim kada učinim nešto ispravno.« (Iz knjige »Krešimir Ćosić« autorice Beverly Campbell.) Njegova je odluka

odražavala ne samo njegovu ljubav za rodnu zemlju, već i želju da pomogne uspostaviti ondje svoju novu vjeru.

Krešimir je bio vodeća snaga u uspostavljanju Crkve u svojoj rodnoj zemlji, što je uključivalo prijevod Mormonove knjige na hrvatski jezik. Tijekom svog života igrao je na četiri Olimpijske igre i osvojio medalje za Jugoslaviju na tri natjecanja: srebrnu 1968., srebrnu 1976. i zlatnu 1980. godine. Bio je trener jugoslavenske ekipe od 1985. do 1987. godine.

Ćosić je bio postavljen za zamjenika ambasadora Hrvatske u Sjedinjenim državama 1992. godine. Preminuo je 25. svibnja 1995.

Dana 2. lipnja 2018. košarkaška dvorana bila je ispunjena mnogim ljudima koji nisu osobno poznavali Krešimira ali željeli su mu iskazati poštovanje za nasljeđe koje je ostavio. Igre na turniru bit će zapamćene, ali čuti o velikom čovjeku – njegovom nasljeđu, vjeri, hrabrosti i ljubavi – bit će trajna uspomena. ■

Novi predsjednik ogranka usredotočuje se na posluživanje

Starješina Perry Christensen

Direktor za odnose s javnošću, Sjeverna Jadranska Misija, ogranak Rijeka

FOTOGRAFIJA: STARJEŠINA PERRY CHRISTENSEN

Predsjednik Kobeščak u sobi u misijskom uredu gdje je započeo s tečajem Engleskog jezika, bio podučen evanđelju, kleknuo u molitvi prvi put i osjetio svoj prvi odgovor na molitvu. Mala soba do danas ga podsjeća na posebnu uspomenu i osjećaj.

Predsjednik Kobeščak je bio pozvan za predsjednika zagrebačkog ogranka 3. svibnja. On je upoznao Crkvu kada su ga loše ocjene iz Engleskog potakle da pohada tečaj Engleskog jezika koji su misionari podučavali. Njegova je sestra htjela čuti misionarske diskusije i »natjerala« ga je da prisustvuje. U početku diskusija starješina Sasser ga je pitao je li se molio o Mormonovoj knjizi. Nije to učinio. On se sjeća: »Kleknuli smo u toj maloj sobi u misijskom uredu. Osjetio sam nešto i znao sam da trebam poslušati misionare do kraja.« Bio je kršten u dobi od 15 godina.

On ima mnoge dobre uspomene na to kako su ga članovi ogranka prihvatili kao novog člana. »Osjetio sam jedinstvo i kako svi žele pomagati jedni drugima«, sjeća se. »Bio je to poseban osjećaj. Odmah sam bio prihvaćen«. Jedan od njegovih bliskih prijatelja, Kristijan, imao je 17 godina u to vrijeme i tijekom godina je bio stalan izvor podrške, pomoći i uvida u nauk.

Predsjednik Kobeščak je služio misiju u Poljskoj i nakon povratka je završio studij međunarodnog poslovanja i

financija. Započeo je svoju profesionalnu karijeru kao financijski savjetnik u tvrtki za proizvodnju hrane.

Na što predsjednik Kobeščak želi da se zagrebački ogranak usredotoči? Koje nadahnuo vodstvo on osjeća za ogranak? »Započinjemo s ciljevima područja Europa, 1. dovesti prijatelja, 2. postati duhovno i vremenito samodostatan i 3. pronaći pretka i odnijeti njegovo ime u hram.«

Predsjednik Kobeščak posebno želi da ogranak osjeća jedinstvo i otvoreno srce da pomogne ljudima koji su u teškoćama. »Kad sam bio mlad, pokušavali smo pomoći ljudima. Kristijan i ja smo pokušali pomoći i duboko smo osjećali da trebamo pomagati drugima, bez obzira koliko to bilo teško ili koliko su drugačiji od nas. Obvezali smo se na krštenju da ćemo pomagati drugima.«

Sjećajući se učenja i usmjerenja predsjednika Nelsona o »posluživanju«, rekao je: »To će pomoći promijeniti

naša srca ako posegnemo kako bismo zaista vidjeli koliko možemo pomoći drugima, bez obzira tko su. Moramo biti poput Nefija koji je rekao: 'Poći ću i učiniti ono što Gospod zapovjedi.'« (1 Nefi 3:7)

Predsjednik Kobeščak ima poseban osjećaj za članove Crkve koji su manje aktivni. »Trebamo posegnuti za svim članovima i reći im da ih Crkva nije zaboravila. Njegov je savjet svim članovima, aktivnima ili manje aktivnima, 'da se uvijek sjećaju prvog posebnog osjećaja Duha koji ste imali kad ste se priključili Crkvi. To je ono što je mene držalo aktivnim – samo se sjetiti osjećaja koji ste imali kad ste se priključili Crkvi.'«

Usmjerenje predsjednika Kobeščaka na uvijek sjećamo posebnog osjećaja održalo ga je snažnim u evanđelju – od vremena kada je kleknuo s misionarima u molitvi u maloj sobi u misijskom uredu do danas. ■

Izgubljeno i nađeno

Lidija Sambunjak

Ogranak Zagreb

Moj tata Julij izgubio je svog oca kada je imao samo 17 godina. U tim ranim sedamdesetim godinama kada je bio izumljen prvi mikroprocesor, te kada se na Floridi otvorio prvi Disneyland, njegova je majka Dragica sa samo 35 godina ostala udovica sa troje maloljetne djece, radeći kao kuharica u psihijatrijskoj bolnici.

Do tog su momenta živjeli relativno normalnim životom, a kada je djed umro, mojoj se baki život potpuno promjenio. Nije više bilo obiteljskih izleta, niti novaca za ispravnu prehranu. Nije bilo novaca za plaćanje računa, a još manje za fotografiranje obiteljskih članova.

A kada je nakon toga preminula i ona, obitelj se raštrkala, posvađala i zapravo nikada nije bila ista. Obiteljsko nasljeđe ostalo je u malom stanu kojeg je naslijedio jedan od njezinih sinova, dok su drugi sin i kći otišli u svijet bez ikakvih obiteljskih slika, pisanih dnevnika ili memoara, te su sa sobom zapravo ponijeli samo svoja sjećanja.

Tako smo mi nasljednici uzaludno pitali obitelj za slike bake, djede, vlastitog oca i majke, i nikada ništa nije bilo pronađeno. Sve do jednoga dana, kada je daljni rođak iz Amerike odlučio otvoriti Facebook grupu jednostavnog naslova 'Moji bratići i sestrične', i pozvao me da im se pridružim.

Moj je prvi zapis u toj grupi zvučao ovako: „Naša mala obitelj treba vašu pomoć. Kao što neki od vas znaju, naš djed Julij i baka Dragoslava, umrli su prije više od 33 godine. Naši očevi i majke nisu čuvali fotografije Julije i Dragoslave, i sada nemamo ni jednu sliku Julija, mog djede. Biste li možda imali neku od njegovih fotografija?“

Nakon samo dva sata javila se očeva sestrična stavivši na grupu tri slike mojih predaka. Tri slike! Konačno sam mogla vidjeti kako je izgledao moj djed! A da bi stvar bila još bolja, sestrična nas je pozvala u svoj dom, gdje smo dobili još dvadesetak slika naše obitelji kojih do sada nitko od nas nije vidio!

Preko toliko jednostavne stvari poput grupe na Facebooku, došli smo do izvanrednih podataka o mom djedu, ocu, stričevima i strinama. Imena

i prezimena tih ljudi dobila su svoju sliku, svoju priču i doslovno preko noći postali su nešto najdraže što nam je posljedično donio taj mali mikroprocesor, koji je bio izumljen prije točno toliko godina kada je moj djed napustio ovaj svijet. ■

Preci sestre Lidije Sambunjak

Što Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana znači za mene?

Branko Kociper

Ogranak Karlovac

Crkva, kao prvo za mene znači izazov. Treba naučiti kako se kretati na tom putu prema nečem boljem, kroz greške. Mudri sveci kazali su da idemo iz greške u grešku s vjerom kako bismo znali kako činiti dobro i iz dobrog ići prema boljem dok ne nađemo pravac koji stalno raste u pozitivnom smjeru.

Trebamo se suočiti sa samim sobom i prepoznati ono dobro u sebi koje ne radi drugo nego samo oponaša Isusa Krista u svom životu kroz cijeli svoj život. Poruke Isusa Krista nama su kao prometni znakovi kako bismo sigurno putovali po tim cestama našeg života.

Ne putujemo sami nego sa svojom braćom i sestrama, ali i ljudima koji

nisu u Crkvi i nemaju znanja koja mi posjedujemo. Mi smo pozvani od Gospodina da branimo istinu i širimo evanđelje svuda, radom, ponašanjem, molitvom i još mnogo čime, kako nalaže situacija i Sveti Duh, koji nas pomaže, usmjerava i brani.

Za mene, Crkva je potpuno novi svijet. Volim taj blagi svijet u kojem vlada sloga, istina i ne osjećaš da će te netko zaskočiti s leđa. Naprotiv, imaš potporu svojih suvjernika tako da iz tebe izlazi ono najplemenitije i najbolje što imaš. Kao da se natječeš nastojeći svaki puta učiniti nešto još bolje nego prošli puta kada si činio dobro.

Crkva je kao gnijezdo puno paperja u kojem se odlično osjećaš s dobrom okolinom i stalno osjećaš potrebu da nešto stvaraš u miru i kontinuitetu pod budnim okom Stvoritelja, uz braću i sestre kao suradnike na putu prema dobrom, znajući da jedni druge pobuđujemo na dobro iz trena u tren.

Da, veselimo se pobjedama dobra i pomažemo si u padovima, bez osuda, s ljubavlju koja je stvarno najjača sila u svemiru. Dolazi od Stvoritelja, zar ne? Kako onda ne bi bila najjača!

Svete knjige pisane su za naše poučavanje, kako bismo našli sebe u tim svetim spisima i kako bismo vidjeli gdje griješimo. Bog je uvijek korio svoj

narod na njegovu korist, a ne kako bi pokazao svoju beskrajnu snagu kojoj nema premca. Strpljivost i ljubav Božja stvarno nas mogu nadahnuti kao i Kristova otkupljujuća žrtva. Mogućnost da se mogu vječno vezati u braku za svoju pokojnu suprugu Darinku iznenadila me je i razveselila. Divno je znati da ćemo moći biti u vječnom braku. Volim taj predivan blagoslov. Hvala Stvoritelju na tome. Crkva je Božja, a Bog je istina. ■

KAKO ZNAM

Mormonova knjiga

Predsjednik Miljenko Babić

Prvi savjetnik u predsjedništvu misije, ogranak Zagreb

Kada su Lehi i Jišmael i njihove obitelji napustili Jeruzalem te započeli svoje putovanje u obećanu zemlju, Gospodin im je pribavio »zaobljenu kuglu složene izradbe... I unutar kugle bijahu dvije okretaljke; a jedna pokazivaše put kojim trebamo ići.«¹

Više od 500 godina kasnije, Alma mlađi podučio je svojeg sina Helamana o važnosti ovih »smjerokaza«, rekavši:

»A sad, sine moj, imam nešto reći o onomu što oci naši nazivaju kuglom, ili smjerokazom... Lijahonom, što znači, kad se prevede, kompas; i Gospod je pripravi... ona bijaše pripravljena da pokaže ocima našim smjer kojim trebaju putovati...

FOTOGRAFIJA: SNEŽANA PODVINSKI

Brat Branko Kociper

I ona djelovaše za njih u skladu s vjerom njihovom u Boga... zato imahu ovo čudo, a i mnoga druga čudesa učinjena moću Božjom, dan za danom. Ipak, budući da ta čudesa bijahu učinjena malim sredstvima, ona im pokazivaše čudesna djela.»

Na mnogim mjestima u Svetim pismima čitamo o Gospodinovim čudesnim djelima koja je izvršio za svoj narod u drevnim vremenima i voljeli bismo vidjeti neka od tih čuda u našem životu danas.

No, poput Gospodinovog drevnog naroda, teško prepoznavamo da Gospodin izvodi čudesa u našim životima danas.

Jedno od tih čuda sadržano je na stranicama drevnog zapisa zapisivanaog tijekom razdoblja od oko 1.000 godina – zapisa koji su vodili drevni proroci i koji je pripreman i čuvan »u mudru... svrhu«. Ovaj je zapis preveden kao Mormonova knjiga – Još jedno svjedočanstvo o Isusu Kristu, a stoji kao sjajno svjedočanstvo Kristovog Pomirenja i Uskrsnuća i moći Nebeskog Oca da vrši čuda u životima svih ljudi pa i naših danas.

Moroni, posljednji prorok-povjesničar iz Mormonove knjige, potaknuo nas je da ne zaboravimo upravo ovu istinu: »Da je Bog isti jučer, danas i zauvijek, i u njemu nema promjene niti sjenke mijene«. ² Zatim je nastavio: »Pokazat ću vam Boga čudesa, i to Boga Abrahamova, i Boga Izakova, i Boga Jakovljeva... Tko će reći da Isus Krist ne učini mnoga

Predsjednik Miljenko Babić

moćna čudesa? A ako se čudesa izvodahu onda, zašto Bog prestade biti Bog čudesa, a ipak je nepromjenjivo Biće? (...) Razlog zašto on prestaje činiti čudesa među djecom ljudskom jest što oni propadaju u nevjeru, i odstupaju od pravoga puta, i ne poznaju Boga u kojega bi se trebali uzdati. Nakon toga, Moroni nam pruža sljedeće riječi utjehe i poticaja: »Tko god vjeruje u Krista, ništa ne sumnjajući, što god zaište Oca u ime Kristovo dat će mu se; i to je obećanje svima, sve do na kraj zemlje.«

Upravo se u tome i nalazi jedan od razloga zašto je predsjedništvo Sjeverne jadranske misije postavilo svakodnevno čitanje Mormonove knjige za jedan od tri cilja misije.

Upozoravajući svojeg sina Helamana, Alma je upozorio i nas:

»Oni bijahu lijeni, i zaboraviše živjeti vjeru svoju i marljivost, i tad ta čudesna djela prestadoše, i oni ne napredovahu na putovanju svojemu... A sad... htio bih da shvatiš kako ovo nije bez pralika; jer kada oci naši bijahu lijeni poklanjati pažnju ovome kompasu (evo, ovo bijaše vremenito), oni ne napredovahu; isto je tako s onim što je duhovno. Jer gle, jednako je lako poklanjati pažnju riječi Kristovoj, koja će ti pokazati ravni smjer prema vječnom blaženstvu, kao što bijaše ocima našim poklanjati

pažnju ovom kompasu, koji im je pokazivao ravni smjer prema obećanoj zemlji. I sad kažem, nije li prauzor u tome? Jer jednako sigurno kao što ovaj smjerokaz dovede oce naše, dok su slijedili smjer njegov, u obećanu zemlju, tako će nas riječi Kristove, budemo li slijedili smjer njihov, prenijeti preko ove doline žalosti u mnogo bolju zemlju obećanu. O sine moj, ne dozvoli da budemo lijeni zbog lakoće puta; jer tako bijaše s ocima našim; naime, bijaše pripravljeno za njih da će, budu li gledali, živjeti; isto je tako s nama. Put je pripremljen, i budemo li gledali, živjet ćemo zauvijek.« ³

Braćo i sestre, Gospodin djeluje kroz malo i jednostavno. Svakodnevno čitanje Mormonove knjige doista spada u tu kategoriju. No, to malo i jednostavno nosi u sebi snagu ostvarenja veliki čudesnih djela u našem životu. Stoga nas pozivam da iskusimo obećanje Mormonove knjige, imamo povjerenja u Isusa Krista i obećanje njegovih proroka te se onda uvjerimo u Gospodinova čudesna djela u našem svakodnevnom životu. ■

NAPOMENE:

1. 1 Nefi 16:10
2. Mormon 9
3. Alma 37

NA INTERNETU

Službene internetske stranice crkve:

www.crkvaisusakrista.hr
www.mormon.org/hrv
www.fb.com/mormoni.hr